U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **F. Š.**, zastoupeného JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Bryksova 939/37, Praha 9, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2003, č. j. 5 Ca 73/2003 – 24,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, podanou u Městského soudu v Praze dne 31. 7. 2003, žalobce (stěžovatel) napadá bod II výroku rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2003, č. j. 5 Ca 73/2003 – 24, kterým bylo vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Stěžovatel především poukázal na to, že žalobci v řízení vznikly náklady spojené s právním zastoupením (odměna a hotové výdaje advokáta). Soud však odmítl žalobci náhradu nákladů přiznat s tím, že mu žádné náklady nevznikly. Stěžovatel se, pokud se týká důvodu kasační stížnost, dovolal ustanovení § 103 písm. b) s. ř. s. Stěžovatel dále navrhl, aby věc byla předložena Ústavnímu soudu s návrhem na zrušení ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. s tím, že v odnětí práva na kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení u úspěšného účastníka řízení, spatřuje rozpor s právem na spravedlivý proces ve smyslu článku 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a rozpor s právem na řádné projednání věci podle článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Stěžovatel dále uvedl, že podle § 104 odst. 2 s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu. V daném případě však stěžovatel podává kasační stížnost proti výroku o nákladech řízení a proti důvodům rozhodnutí. Proto by (dle názoru stěžovatele) mohl kasační soud rozhodnout i bez event. předložení věci Ústavnímu soudu.

Nejvyšší správní soud především neshledal důvod k postupu podle ustanovení § 120 a 64 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 109 odst. 1 písm. c) o. s. ř. a k předložení věci Ústavnímu soudu, neboť nedospěl k závěru, že zákon, jehož má být při projednávání nebo rozhodování věci použito, nebo jeho jednotlivé ustanovení (§ 104 odst. 2 s. ř. s.) je v rozporu s ústavním zákonem, nebo s mezinárodní smlouvou, která má přednost před zákonem.

V tomto směru je nutno především uvést, že kasační stížnost je toliko mimořádným opravným prostředkem. Proto jsou jak důvody kasační stížnosti, tak i její rozsah vázány na nejzávaznější případy nezákonnosti. Mezi tyto případy nepatří okruh uvedený právě v ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s.

Se zřetelem na obsah kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud dále zabýval otázku, zda jde o stížnost směřující jen proti důvodům rozhodnutí soudu. O takovýto případ se nejedná. Stížností směřující jen proti důvodům rozhodnutí je třeba rozumět kasační stížnost, která směřuje toliko proti odůvodnění rozhodnutí soudu a nenapadá výrok tohoto rozhodnutí. V tomto případě však kasační stížnost směřuje proti bodu II výroku rozhodnutí soudu (výroku o nákladech řízení), přirozeně s tomu odpovídající argumentací. Kasační stížnost je tedy nepřípustná, protože směřuje jen proti výroku o nákladech řízení.

Proto Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, neboť jde o návrh nepřípustný. Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. 11. 2003

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu